

I

Un follet negligent, que descuidà els seus deures, fou maleït pel seu amo, Kubera: hauria de patir, durant un any, la dura absència de la seva estimada, i es veuria privat dels seus poders sobrenaturals. El follet es refugià al santuari del Ramagiri, on l'ombra dels arbres és densa i agradable, i les aigües són pures perquè Sita, la filla de Jànaka, hi havia pres els banys.

2

Passaren uns quants mesos i aquell amant fogós, sol enmig de la muntanya, separat de la seva dona, esdevingué tan magre i consumit per la passió que fins i tot li relliscaren els braçalets d'or del braç. Un dia, a finals d'estiu, veié un núvol abraçat al cim de la muntanya. Semblava un elefant juganer envestint els marges d'un riu.

3

Davant d'aquell ésser que fa germinar les flors de *kétaka*, el servent del Rei de reis amb prou feines aconseguia mantenir l'equilibri. Contenint les llàgrimes, medità una bona estona. Fins i tot el cor d'un home feliç es trambalsa en contemplar un núvol. Quant més no ho fa el d'un desterrat que malda per abraçar l'estimada!

4

Com que ja s'acostava el monsó, el follet desitjava mantenir viu l'ànim de la seva esposa. Li volia comunicar que estava sa i estalvi, i pretenia que aquest missatge el portés el núvol. Per congraciar-se'l, preparà ofrenes d'hospitalitat amb flors de *kutajà* fresques. Ple d'esperança, li donà la benvinguda amb paraules d'afecte.

5

Endut per la passió, el follet demanà el favor sense considerar en cap moment que el núvol no és més que un cúmul de vapor, foc, aigua i vent. ¿Com pot ser capaç de transmetre missatges? Però, ai las!, els malalts d'amor, en la seva follia, s'adrecen tant als qui tenen seny com als qui no en tenen: